

FATİH KESKİN

DÎLDEN DİLE:
Yetim Misralar

Dâlden Dile: Yetim Mısralar

Fatih Keskin

Kutlu Yayınevi

İstanbul - 2023

43336

ALISHER NAVOIY NOMIDAGI

ToshDO'TAU

AXBOROT-RESURS MARKAZI

KUTLU YAYINEVİ

göksel sözcüklerin yayıncısı

T. C. Kültür ve Turizm Bakanlığı
yayıncı belgesi: 50661

bétik: 1263

Yazar: **Fatih KESKİN**
Dizer: **Aliye AYBÜKE**
Kapak Tasarımcısı: **Deniz ÇATICI**
Kapak Resmi: **Toran HABİB**

1. baskı: Ağustos, 2023 – İstanbul

ISBN: 978-625-6477-57-5

© **Fatih KESKİN**

Tüm içerik yazarının sorumluluğundadır. Yayınevi yalnızca basım, dağıtım ve satış işlemlerinden yükümlüdür.

KUTLU YAYINEVİ – göksel sözcüklerin yayıncısı

Kartaltepe Mahallesi, Atakan Sokağı, No: 3/A

Sefaköy, Küçükçekmece - İSTANBUL

İletişim: 0850 241 76 34, istek@kutluyayinevi.com

Baskı-Cilt: Kitapyurdu Doğrudan Dağıtım,
Yenibosna Merkez Mah. Cemal Ulusoy Cad. No: 43,
Bahçelievler – İSTANBUL

(kdd.kitapyurdu.com Sertifika No: 40675)

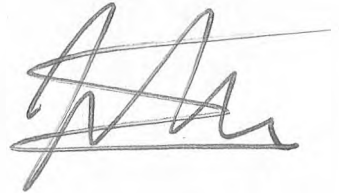
Dâlden Dile: Yetim Mısralar

Fatih Keskin'den

Ozode Hanım'ın
en dersin muhabbetlerimle...

10.10.2023

Taslemt

*Mısralarımızı yetim bırakarak huşu içinde uçmağa varan
Sinan Ateş başkanımın aziz ruhuna...*

Takdim

Yol vardır, dümdüz... En kötü hafızanın bile şaşırmadığı...
Yol vardır, dolambaçlı... Hain pusulara müsait...
Yol vardır, sonu olan... Bitmesini hiç istemediğin yahut
hemen bitsin dediğin...
Yol vardır, karanlık... Amaca yürüdüğünü zannettiğin oysa
seni amacından uzaklaştıran...
Yol vardır, Hakk'a götürür...
Yol vardır, Hakk'tan döndürür...
Yol vardır, hiç çıkılmamış...
Yol vardır, hiç dönülmeyen...
Her yolun yoldaşı yola göredir. Kimi yoldaşlar vardır ki Hak
ehlinin yolunu hoş eyler. Dîl, böylelerini anmakta oldukça
cömerttir. Dil, böyleleri için en nadide çiçeklerini sunar. Dîl
ile dilin eşsiz uyumu yola ve yolcuya göredir. Töredir: Yol,
yolcuya ihanet etmez; yolcu da yola.
Ederlerse...
Söz ölür, yazı ölür, şiir ölür, şair ölür!
Kitaptan alacağınız keyif, yol ehlinin yoluna aşinalığınız
kadar olacaktır.
İyi seyirler...

Serkan AKIN

İçindekiler

Sonsuzluğa	11
Mitik Zamanlardan Gelen	12
Acar Sevdalar	13
İstifham	14
Ölü Bir Kalpte	15
Hırçın Piyade	16
Tek Sırdaşım	17
Sen Varsın	18
Kuşlar Misali	19
Bu da Gönlümce Olsun	20
Yürek Karası	22
Izdırap	23
Gecenin İçinden	24
Keşkeler	25
Pişmanlığın Şiiri	27
Sukutuaşk	29
Zamanda Kırılma	30
Yıllardır Aranan Dize	31
Gün Dönümü	32
Ömür Dediğin	33
Kaf Dağı	35

Sen Güldüğün Zaman	36
Bir Hayalin Tasviri.....	37
Güntülü.....	39
Kadınlar	40
Sevdanın Şafağında	41
Amansız Sevda	42
Minel Aşk	43
Teşhir.....	45
Karbeyaz.....	46
Vaveyla.....	48
Uçmağa Varan Yiğit	49
Kanadından Kan Sızıyor Anka Kuşunun.....	50
Kür Şad Soylular.....	52
Yiğide Alkış, Yezide Kargış	55
Seyrüsefer	57
Adalet.....	58
Tevekkül.....	59
Yeniden Doğuş	60
Alevlerin Dili.....	61
Laf!	62
Türk Demişler	64
Biz Yörük Çocukları.....	65
Siyaset Cenderesi.....	66

Mendebur.....	68
Keloğlan Masalı.....	69
Firavunlar	70
Riyakârlar.....	71
Ertuğrul'un Ocağında	72
Ya Bismillah.....	73
Yürü Mehmet'im.....	74
Mehmet'in Haykırışı.....	79
Kızılma	84
Türk'ün Yakarışı	87
Haydi Mehmet'im	89
Dua (I)	90
Dua (II).....	91
Naat.....	93
İzmir'in Dağları	95
Makbule.....	98
Atsız Beğ.....	100
Mehmet Akif	102
Gaspıralı İsmail Beğ.....	104
Ceronimo.....	106
Zalim Dinlemez	111

Sonsuzluğa

Sonsuza uzanan ışığımsın sen
Ömür dediğimiz masal içinde
Sonsuzluk nuruna kansın ruhumuz
Özlemler içinde, visal içinde
Bırak gölgeleri, geride kalsın!
Biz kanatlanalım Kaf Dağlarına
Şafak kızılı bir hayal içinde

İstifham

İlk bakış, ilk görüş ne latif olur
Sonrasında meşkin sözü var mıdır?

Sevda dedikleri zorlu tırmanış
Bu yalçın kayanın düzü var mıdır?

Âşık divanedir, gönül virane
Aşkın da bir gülen yüzü var mıdır?

Ölü Bir Kalpte

Öyle bir büyüdün ki içimde gizli gizli
Rüyalara düşlere sığmayıp taşıyorsun

Hasret kokan her akşam bir kafiye hâlinde
Şiirimin içine ansızın düşüyorsun

Hatıralar bıçak mı, yoksa ki neşter midir?
İrin kaplı yaramı her gece deşiyorsun

Söyle ey çılgın kısrak! Sevdanı terk ederek
Nereden gelip böyle nereye koşuyorsun?

Nahif parmaklarının uçları buz tutmuştur
Biliyorum, bensizken sen de çok üşüyorsun

Etrafında gördükçe bu kadar sahteliği
Şu amansız sevdama elbette şaşıyorsun

Ruhumun üzerine çoktan toprak atıldı
Hayret! Ölmüş bir kalpte sen hâlâ yaşıyorsun

Hırçın Piyade

Ceylanlar sekiyor göz bebeğinde
Büyü mü, sihir mi, nedir bu gülüş?
Bin defa öldürse o bakışların
Yeterdi gamzene tek bir gömülüş

Dudağına sırlı ıslıklar konar
Tabiatın ritmi senden duyulur
Açık denizlerin taze rüzgârı
Ancak nefesinin remzi sayılır

Saçların akıyor yüce dağlardan
Görklü sularından içiyorum ben
Kana kana içmek mümkün olmuyor
İlk anda kendimden geçiyorum ben

Deli taylor gibi sen coşuyorsun
Ben hırçın piyade, sanki bir Atsız
Şanlı silahınla saldırırken sen
Ben ki yalnızım hep, ben ki pusatsız

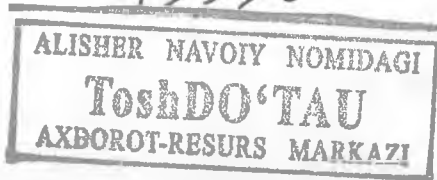
Tek Sırdaşım

Tek sırdaşım kalemim, söyleyemem ağyara
En güzel şiirleri sana yazdı bu kalem
O şiirler ki yalnız boşlukta serpildiler
Ne bir duyguya hacet ne saadet ne elem

Boşluğun tasvirinde gün görmemiş imgeler
Karanlığın içinden doğan binbir renk gibi
Bir hayal sona erer, diğeri peyda olur
Daima uzar gider sonsuz bir ahenk gibi

Böylece ağır ağır renklere gark olurum
Boşluğunla kaplanır şiir ufkunda âlem
Tek sırdaşım kalemim, söyleyemem ağyara
En güzel şiirleri sana yazdı bu kalem

43336

Sen Varsın

Aracımın yönü sen
Dikizinde sen varsın
Şiirimin sonu sen
Eskizinde sen varsın
Kuzulasa koyunlar
İkizinde sen varsın

Hayat dokuz nefestir
Sekizinde sen varsın
Ben şekilsiz toprağım
Bak, izinde sen varsın

Kuşlar Misali

Sesinin ahengi gönlüme şifa
Hazar'a ruh veren bir tar misali

Gözlerden gizlersin kanatlarını
Semada süzülen tulpar misali

Usulca gönlüme doğru esiver
Serin meltem gibi, rüzgâr misali

Umut kaynağımsın, şefkatin ile
Serinlet bağırımı pınar misali

Sevdamız cihana salsın kökünü
Gölgesi hudutsuz çınar misali

Bu da Gönlümce Olsun

Sevda demi çekerken hüzünlü bir akşamda
Biraz Yrk türküsü, biraz da Őir olsun

Azerbaycan mahnısı gönüllere Őifadır
İllaki ifacısı sanatta mahir olsun

Efkâr dağıtmak için yürümeye ıkanda
Arnavut kaldırımli kadim bir Őehir olsun

Pırıl pırıl suyuyla Őehri ortadan geçip
Ruhları arandıran billur bir nehir olsun

ÂŞıklar abdest alsın arı duru suyundan
Dudaklardaki zikir sevdama dair olsun

Yâr ile mefkremi sevdaları birleşip
Elemlere gark olan ruhuma iksir olsun

Nihayet vuslat ise deli gönül katlanır
Varsın, vuslatın vakti bir miktar tehir olsun

O vuslat ki hayali binbir cihana değer
Gönül her an duada: Tanrı'dan takdir olsun

Öyle kutlu bir gün ki buluşur ellerimiz
Yaşadığım gamhane yine şenlenir olsun

Dünyanın cevelanı yeni bir ahenk bulur
Devran döner, yeter ki iki gönül bir olsun

Varlığınla kavuşur varlığım manasına
Evvelimde sen varsın, seninle ahir olsun

Yürek Karası

Ben böyle değildim yıllar öncesi
Bir romantik yanım vardı derinden

Ömürlük bir sevda girdi kalbime
Kanıma karıştı aşkın zehrinden

Zehir yayıldıkça her an ruhuma
Daha tatlı geldi lebişirinden

İsyana düşmedim, hatta inanın
Lezzet aldım aşkın hep kederinden

Gönül hem dağları aştı, dolaştı
Hem de oynamadı meskûn yerinden

Derbeder akşamlar kalbimi yordu
Yüreğim ıslandı gönül terinden

Odlara atıldım, çöllere düştüm
Nasibim olmadı bir kez serinden

Noktayısüveyda ruhumu sardı
Yüreğim karardı aşkın kirinden

İşte bu yüzden ki balçığa döndü
Kanım kapkaradır artık irinden

Izdırap

Kaplasın semayı gecenin rengi
Yıldızlar yerine asılsın şimdi
Âşığın yüreği serilsin yere
Üstüne hoyratça basılsın şimdi
Sevene ızdırap verirken aşkın
Ey sevgili, söyle! Nasılsın şimdi?

Başlasın zamanda büyük kırılma
Ruhumuz maziye yasılsın şimdi
Anılar depreşsin, feryatlar kopsun
Sinirler yay gibi kasılsın şimdi
Sevene ızdırap verirken aşkın
Ey sevgili, söyle! Nasılsın şimdi?

Gecenin İçinden

Gündüzün neşesi son bulur hemen
Muzdarip gecenin yeldası vardır
Acıdan beslenir âşık dediğin
Zehirden zakkumdan gıdası vardır
Feryat figan etmek züldür âşığa
Yürekte gizlenen nidası vardır

Kibirle kurulur tahtına maşuk
Sultanlar misali edası vardır
Beyhude değildir kibri gururu
Binlerce divane gedası vardır

Hoşça kal demeden öyle sessizce
Her görüşün elbet vedası vardır
Suretler silindi gözlerden bir bir
Kulaklarda yalnız sedası vardır
Ömür geçti heyhat! Naçar gönülde
Vefasız bir yârin sevdası vardır

Keşkeler

Âhir vaktimizde, dönüp yeniden
Sanki hiç kopmamış gibi sevgiden
Yepyeni bir imkân sağlayabilsek
Son bulan bir ömrü, ah! Kendimizce
Bu yaban zamana bağlayabilsek
Sabahlara kadar susup sessizce
Diz dize, göz göze ağlayabilsek

Kanadı usuldan seneler boyu
Ölümcül bir çıban gibi kopkoyu
Yaralarımızı dağlayabilsek
Ruhumuzu yoran mücbir yılları
Bu yaban zamana bağlayabilsek
Akıldan zihinden kovup ağyarı
Diz dize, göz göze ağlayabilsek

Hisler donup kaldı gönül içinde
Ömür geçip gitti hep zül içinde
Yine gürül gürül çağlayabilsek
Maziye takılan gözlerimizi
Bu yaban zamana bağlayabilsek
Yutup en acıklı sözlerimizi
Diz dize, göz göze ağlayabilsek

Yazgımıza meydan okurcasına
Bir tezgâhta aşkı dokurcasına
Körelmiş ruhları zağlayabilesek
Ebedî bir döngü gibi kaderi
Bu yaban zamana bağlayabilesek
Libas gibi giyip hüznü, kederi
Diz dize, göz göze ağlayabilesek

Pişmanlığın Őiri

Koca Őehir kendi horultusunda
Karanlık sokağın en kuytusunda
Sen yaralı bir kurt gibi ulursun

Ruhunun feryadı, gönlünün sesi
Sessiz ığlıkların sonsuz bestesi
Sanma ki haykırıp da duyulursun

Keşkeler sağırdır, keşkeler naçar
Kendinden kendine durmadan kaçar
Ahlara bürünüp dertop olursun

Anılar buz tutar, mevsim hep kıştır
Yüreğinde zaman donup kalmıştır
Hayat akıp gider, sen tutulursun

Can ırpınır durur dar kafesinde
Katran buğulanır her nefesinde
Sanki tarla tarla tütün solursun

Biz ki kurbanıyız Őek ve zanların
Ruhunu öldürdük dolgun anların
Dünün vebalinden zor kurtulursun

Gölgeler kayıptır, perdeler yırtık
Beni bu Őehirde arama artık
MahŐerde, berzahta belki bulursun

Sukutuaşk

Kimileri çabuk unutuldu
Kimileri zorun zorun
Modern özgüvenlerimiz vardı
Şimdi tabiatın içindeki
Erimiş şeker gibiyiz
Özlemden başka duygu meğer yokmuş
Aşk mı?
Ruhumdaki çiziklere âşığım şimdi
Laedri şiirlerde yankılanıyor uzunca çığlıklar
Ölüm hükmünü yazan kaderimsi çehreyi
Ve bütün safraları
Dipsiz karanlıklara hapsettim
Bir ışık sızıntısında
Yerle gök birbirine karışana kadar
Küçücük ölümlerde avuttum büyük âlemleri
Muhtaçlığımdır sarhoş edecek kadar gurur
Bilinçlilenmekten kaçışım sonsuza
Elbet bir yürek sektesinde son bulacaktır

Zamanda Kırılma

Gönül kırılırsa zaman kırılır
Zaman kırılırsa yaman kırılır
Tanrı kâinatı böler hoyratça

Bozular dünyanın dengesi rengi
Başlar feleklerin amansız cengi
Kader hâlimize güler hoyratça

Zaman ve mekânın sonsuz dönüşü
Bir anafor gibi yutar her düşü
Varlığımızı da siler hoyratça

Anılar kayıptır, hayatlar yitik
Dönüşü imkânsız, çekilmiş tetik
Maşuk kılıcını bilir hoyratça

Dönülmez akşamın ufkunda hicran
Kanayan gönüller, yaralı vicdan
Ruhlar inim inim inler hoyratça

Yıllardır Aranan Dize

Arzularım yitik levhimahfuzda
Güçsüz, mecalsizim cenaze gibi
Üstüme üstüme geliyor dünya
Hedefini şaşmış müfreze gibi
Hem kat kat sarılmış, mumyalanmışım
Hem duygular hâlâ taptaze gibi

Kader bizi tekrar buluşturur mu?
Bir keramet gibi, mucize gibi
Uzun uzadıya dertleşmek değil
Yalnız bir söz lazım vecize gibi
O tamamlayacak eksiklerimi
Yıllardır aranan bir dize gibi

Gün Dönümü

Ahmet Haşim'e...

Ağır ağır çıktık merdivenlerden
Gönüllerimizde bir yığın elem
Sızmaya meyletti kanlar mermerden
Rücu yolundayız Allahualem
Ağır ağır çıktık merdivenlerden

Yüzler perde perde solmakta artık
Sessiz gelip geçti bir günde nevrüz
Hüznün her nevini yürekte tattık
Şimdi ağlamaya fırsat buluruz
Yüzler perde perde solmakta artık

Lisanihafidir bakışlarımız
Ruhlara aksetti kızıl havalar
Bir neslin melali: Çıkışlarımız
İnişe geçerek usulca akar
Lisanihafidir bakışlarımız

Ömür Dediğin

Doğumla birlikte başlar harmanı
İnce ince biçip geçer zamanı
Paslanmaz hızardır ömür dediğin

Ya cünun ehlidir yahut füsunda
Sabitkadem olmaz hiçbir mazmunda
Hercai yazardır ömür dediğin

Tatlının içine acı katılır
Şetaret alınır, hüznün satılır
Bir garip pazardır ömür dediğin

Gözleri yollarda biçare gönül
Ne kadar umarsa o nispette zül
Sonsuz intizardır ömür dediğin

Izdırap içinde âşıklar gibi
Kulakları yırtan çığlıklar gibi
Keskin ahuzardır ömür dediğin

Uzun ince bir yol, yürünür gider
Bazen uçar, bazen sürünür gider
Sonunda mezardır ömür dediğin

Elhak! Kim doymuş ki yaşadığına
Kapı deliğinden cennet bağına
Ûrkekçe nazardır ömür dediğin

Kaf Dağı

Kaf Dağı'nı düşler idim gözümde
O benmişim, dağ ki benim özümde

Benim zümrüd'ankam, efsane kuşum
Yitik diye başı duman olmuşum

İnsanoğlu bilmezdi yerim yurdum
Figanımla varlığımı duyurdum

Büküldü boynum aşkın doruğunda
Bedenim taşa döndü yokluğunda

Ruhumu kaybettiğimden bu yana
Yalnız toprağım kaldı yana yana

Zaman geçtikçe maddeleşip yittim
Kaf Dağı kimdi? Ben nereye gittim?

Anka'm uçup gideli yamacımdan
Günden güne çıkarım amacımdan

Yükselmekteyken bir sevda uğrunda
Kayboldum varlığın anaforunda

Ne kadar dehşetli ne kadar vahim
Velhasılı ibretliktir ahvalim!

Sen Güldüğün Zaman

Sen güldüğün zaman güller şaşıyor
Tanrı Dağları'ndan bir yel aşıyor
Güneşin battığı yerlere doğru
Dağ lalelerinin hoş kokusunu
Müşfik bir edayla tutup taşıyor
Asya'nın tayları uçsuz bozkırda
Dörtnala koşup çılgınlaşıyor
Sen güldüğün zaman insan yaşıyor

Sen güldüğün zaman buzlar eriyor
Kafkas Dağları'ndan kopan ırmaklar
Bir yuva arıyor, kucak arıyor
Hasretle denize akıp varıyor
Sen güldüğün zaman şefkatli bir el
Kaşgar'ın derdine derman veriyor
Sen güldüğün zaman zulüm duruyor

Bir Hayalin Tasviri

Huyu suyu bir olmalı
Yalnız bana yâr olmalı
Öyle sevmeli ki beni
Koca dünya dar olmalı

Gözleri hep bana baksın
Baksın da içimi yaksın
O ırmak olsun, ben deniz
Hep benden tarafa aksın

Yâre vefayı bilecek
Göz yaşlarımı silecek
İki eli kanda olsa
Gel dediğimde gelecek

Sevgi içimizi sarsa
Herkes aşkı bize sorsa
Ayrılmasın hiç yanımdan
Mademki benimle yârsa

Benim ola, benim kala
Ruhu teni aşkla dola
Benimle yaşaya her dem
Bensiz içine dert ola

Aşkla çoşar, aşkla taşar
Aşk olmazsa akli şaşar
Madem onun aşkı benim
Benden uzak nasıl yaşar?

Bazen öyle bir gülüyor
Gülüşü yürek deliyor
Öyle seviyorum onu
Beni kendimden çalıyor

Yiğidim yazdın ne oldu?
Sevdayı dizdin ne oldu?
Yârin vefasız çıktı da
Kendine kızdın ne oldu?

Güntülü

Yaldız gözler, yıldız gözler, yeşiller
Nuru varlıktaki renkleri siler
Mavi deniz, beyaz bulut, yağız yer
Tek yeşilin hüsnüne boyun eğer
Yeşil tepe, yeşil dere, yeşil yurt
Yeşil gözler âlemi yeşil eyler
Yeşil cefa, yeşil sefa, yeşil dert
Yeşil gönül hissini yeşil söyler
Yeşile denk olsaydı güneş eğer
Zuhur etmezdi karanlık geceler
Yaldız gözler, yıldız gözler, yeşiller
Nuru varlıktaki renkleri siler

Kadınlar

Haremlerde gün gibi ışı1 ışı1
Parlayıp durdular utlu kadınlar
Sıcacık kucaklarda mışıl mışıl
Biraz mahmurdular mutlu kadınlar
Ve hem doğurup hem yoğurup nesli
Atiyi kurdular kutlu kadınlar

Sevdanın Şafağında

Bahar göründü yapraklarda eyvah!
Meşrebindeki yükü döktü ervah

Cezbesine düştüm şuh bir edanın
Şafağındayım en leziz sevdanın

Amansız Sevda

Biçtiğin her dalımdan yeni bir şıvgın çıkar
Tenhaya kaçsam da hep karşıma sevgin çıkar
Temas etse gözlerin gözlerime uzaktan
Zelzeleler yaşanır, yaz günü çovgun çıkar

Minel Aşk

Bir masal gibi kandım sözlerine
Pervane gibi yandım gözlerine
Gözler ki ışıl ışıl tutuşmuştu
Gönlüm neşesine o an kavuştu
Alametifarıkası gençliğin
Kan çağıldar, sesi çıkmaz gerçeğin
Hayatın, hakikatin bu kanunu
Bize de oynadı şuh bir oyunu

Lokman gözlerinin esiri oldum
Gün geçtikçe kendimi sende buldum
Artık hayatımın gayesi sendin
Esiri olmuşum dilruba bendin
Maziyi silip attım bir kalemde
Bitti diyordum keder de elem de
Dünya durdukça benimdin artık sen
Ruhum, bedenim, tenimdin artık sen
Sendin ufukumun ayı ve güneşi
Sendin ebediyen gönlümün eşi

Tıpkı buza dönmüş katı bir ceset
Şevk ile ayağa kalkmıştı, hayret!
Hayat sanki başlamıştı yeniden
Yeniden doğmuştu sanki bu beden
Sihirli bir iksir gibi zerresi
Aşkından doğdu yaşama hevesi
O andan beri durmadan çağlıyor
Bir hayatı bin hayata bağlıyor
“Ah, minel aşk” derler. Elbet doğrusu
Nelere kadırmış sevda kokusu

Teşhir

Bahsederek endamından, yüzünden
Mesrur bakışından, şirin sözünden

Bembeyaz teninden, selvi boyundan
Kaşından, saçından, güzel huyundan

Yüreğimi delen kirpiklerinden
İnancımı çelen kirpiklerinden

Çehrene aksedip kalan güneşten
Gözlerinde alevlenen ateşten

İncecik kıvrılan dudaklarından
Gül kokulu mercan yanaklarından

Isıtılmaya muhtaç ellerinden
Bal gibi petek petek dillerinden

Ceylan gibi narince sekişinden
Dünyada asla olmayan eşinden

Teşhir etmek istemem ki seni ben
Nazarlara gelmeyesin çünkü sen

Karbeyaz

Yaz günleri ağır ağır geçerken
Gün ışığı kanımızı içerken
Sabah erken özlenirdi Karbeyaz

Uzar, uzar, sonu gelmez günlerin
Ölçüsünü yitirirdik yönlerin
Koca dünya yozlanırdı Karbeyaz

Yıldırırdı merhametsiz hasretler
Sensizlikte o geçmeyen saatler
Vuslatında hızlanırdı Karbeyaz

Kızgın güneş tepelerden aşınca
Akşam yeli ruhumuzdan taşınca
Küreiarz düzlenirdi Karbeyaz

Yaz güneşi nefesini yaktıkça
Akşamları tenhalara çıktıkça
Dudağımda buzlanırdı Karbeyaz

Nefes nefes kiraz kokan visali
Akça pakça bir güvercin misali
Mahmur mahmur nazlanırdı Karbeyaz

Sevdiceğim kollarımdan asılır
Ruhlarımız birbirine kısılr
Tenhalarda gizlenirdi Karbeyaz

Doyulmazdı o vuslatın tadına
Getirdikçe ayrılığı yâdına
Felek bile sızlanırdı Karbeyaz

Vaveyla

Karamanoğlu Mehmed Beğ'e...

Bir vaveyla ınlar kulaklarımda
Bu sevda ki ecdadımdan yadigâr
Günü gördükçe maziyi ararım
Ruhuma akseder eski baharlar
Hasret ateşi sarar dimağımı
Alevlenir, alevlenir ve harlar
Türkçe diyerek yanar kavrulurum
Bu sevda ki ecdadımdan yadigâr

Uçmağa Varan Yiğit

Şehit Sinan Ateş'e...

Bir bayrak dalgalandı son burcunda imanın
Ruhunda kıvılcımlar şule şule Sinan'ın
Közüyle nice ocak alev alıp tutuştu
O ki cennete doğru kanat vuran bir kuştu
Bir beyaz sungur gibi gözü pek ve alımlı
Dilden dile anılır, iki cihanda namlı

Hind ü Çin'den, Urum'dan, Türkistan ve Kenan'dan
Ehligönül razıdır tamamıyla Sinan'dan
Erenler dua eyler, sedası gökten gelir
Gözyaşı sanmasınlar, rahmet yürekten gelir
Ey şehidim, kalpleri bırak ateş dağlasın
Ateşte pişmeyene acep kimler ağlasın?

Ruhunda kıvılcımlar şule şule Sinan'ın
Dizinin dibindedir Peygamber'in inanın
Şehitler, evliyalar saf saf kıyama durdu
O bir çağa sığmadı, sonsuz eyyama durdu
Ufuklara vurgundu, göklere âşık oldu
Sıyrıldı mahbesinden; nur oldu, ışık oldu

Kanadından Kan Sızıyor Anka Kuşunun

Yine Şehit Sinan Ateş'e...

Bıyıkları hilal, tespihi ateş kehribar
Nice alevi yüreğine sarıp
Felekleri ürküten bir yiğit var
Vurulmuş sokak ortasında
Yüzündeki cennete bak, nasıl bahtiyar!

Kanadından kan sızıyor Anka kuşunun
Nefesinde fesleğen kokusu
Melekler ağlıyor huşu içinde
Taptaze bir şehit uykusu

Kür Şad'ın narası Tanrı Dağı'nı sarmış
Ulu pirlere tekbir tekbir kıyamda
Münşerih yüreklere cümle kâinat darmış
Yerler yas tutarken gökler bayramda
Kirli çakallar ulusa da kurdun niyazı varmış
Bu niyazla Tanrı'sına geceler boyu yalvarmış

Tomurcuk tomurcuk açmış
Şehidimin gül kokulu yarası
İsyan tetikte, sabır sıyrılmakta kınından
Gencecik ümitler katran karası
Yufka yüreklilerle çetin yollar aşılmaz
Hicranın ne vakti ne de sırası

Duy bu sükûtu! Bu hain suskunluk
Kahpe namlulardan kahpe kurşun sesidir
Tekbir tekbir kulaklarda çınlayan
Küreiarzın ve arşın sesidir

Yüreğimize mih gibi vuruldu
Beş kurşunla müzeyyen bir vücut
Yakut yakut bezenmiş son takısı
Sustasından boşanmış sabır yahut
Yürekleri deşiyor isyan çakısı

Kür Şad Soylular

Kür Şad soyundan Şehit Sinan Ateş ve Yiğit Çağrı Ünel'e...

Dur durak bilmeden uslanmaksızın
Koşan küheylandır Kür Şad soylular

Ülküsü uğruna çarpan bir yürek
Sonsuz heyecandır Kür Şad soylular

Türk'ün damarında binlerce yıldır
Çağıldayan kandır Kür Şad soylular

Dağlardan dağlara konup göçerek
Büyüyen borandır Kür Şad soylular

Destanlar çağından tevarüs eden
Sarsılmaz imandır Kür Şad soylular

Türklüğe tutkulu, millete âşık
Sevdayıvatandır Kür Şad soylular

Toprağına ekilmiş istikbalin
Bir ruh ve bir candır Kür Şad soylular

Edepsiz, hayâsız saldırılara
Çelikten kalkandır Kür Şad soylular

Batırlar soyundan, Oğuz boyundan
Koç gibi civandır Kür Şad soylular

Efeler yurdunda, kurt yuvasında
Zeybektir, kızandır Kür Şad soylular

Tanrı Dağlarından Adriyatik'e
Yollara revandır Kür Şad soylular

Ne Türkiyelidir ne Türkistanlı
Topyekûn Turan'dır Kür Şad soylular

Batı Türkeli'ni Doğu Eli'ne
Bağlayan urgandır Kür Şad soylular

Gel gör ki feleğin çarkı yamulmuş
Hesapta ziyandır Kür Şad soylular

Ana babasının, yoldaşlarının
Gönlünde hicrandır Kür Şad soylular

Namus belasına günahsız yere
Zindanda yatandır Kür Şad soylular

Kent sokaklarında gündüz gözüyle
Hınca uğrayandır Kür Şad soylular

Vursa da öldürmez kahpe kurşunu
Dillerde destandır Kür Şad soylular

Tertemiz gönlünde iman ateşi
Tanrı'ya ayandır Kür Şad soylular

Aldanmayın bir an yere düşmüşse
Cevherinihandır Kür Şad soylular

Yiğide Alkış, Yezide Kargış

Oğuz'dan, Kür Şad'dan, Kılıçarslan'dan
Ebedî hakkındır müşfik el almak
Yaprak yaprak akan binbir destandan
Kana kana içip şerbet, bal almak

Melekler katında mevki değişir
Hakikat ehlinin şevki değişir
Şühedanın hazzı, zevki değişir
Her hisseye düşmez çölden gül almak

Helal sofralardan yedik birlikte
Dar günde "la tahzen" dedik birlikte
Heyhat ki heyhat, ölmedik birlikte
Serdarın şanıymış önden yol almak

Şu fani dünyada et, kan ve posttuk
Kuzu sarmasıydık, canciğer dosttuk
Başının altında topraktan yastık
Ruhuna nasipmiş Adn'dan yel almak

Zalimler kazandık sanadursunlar
Mazlumun kanına kanadursunlar
Müebbet tamuda yanadursunlar
Mümkün mü mizandan tek bir kıl almak?

Muhakkak ilahi bir adalet var
Mümkünü yok şaşmaz o yüce kantar
Milyonla günahı bir anda tartar
Kolay mı yargıdan arsız kel almak?

Ciğerleri kebab olsun ahirde
Belayı, zilleti bulsun ahirde
Nesep çiçekleri solsun ahirde
Kısmet olmasın soyuna döl almak

Seyrüsefer

Sinan Ateş'e hem nazire hem ithaf...

Seyrüsefer için girdik kol kola
Bismillah'la çıktık bir kutlu yola

Yolun evvelinde seferberlik var
Haşrolur birlikte cümle dost ve yâr

Yol ki sonsuzluğa uzanır gider
Yanık gönülleri kazanır gider

Kutlu yola talip olmamak olmaz
Lakin yoldan sapan selamet bulmaz

Bir ayak sabitken biri gezmeli
Zemin üzerinde yaylar çizmeli

Hudut çizilir mi gönül erine?
Uçar ufukların ötelerine

Muhabbet ateşi demiri keser
Gönül eri tufan misali eser

İbadet vecdiyle vazifeye koş
Seyrüsefer etmek görürsün ne hoş!

Adalet

Adaletin ölçüsü kıldan ince gerektir
Doğru tartmayan bütün teraziler kırılınsın
Mazlumların feryadı yükseliyorsa göğe
Kat kat semalar çöksün ve yeryüzü yarılınsın

#SinanATESicinAdalet

Tevekkül

Habis ruhlar uzaktan seyrettikçe delirsin
Buğzetme gurbetine, elbet geri gelirsin
Feleğin fitratında döneklik var ki bunu
Aklınla, şuurunla, hayalinle bilirsın

Yeniden Doğuş

Kamal Abdulla'dan mülhem bir umudumuz vardı...

Bir hazan çöküverdi
Taç yapraklarımızı
Ansızın döküverdi

Bağımızda yeniden
Bülbüller ötüşecek
Soldu nar çiçekleri
Şimdi nar yetişecek

Meşveretler kuruldu
Yeniden doğuş anı
Üzerinde duruldu

Güz yaprakları dahi
Cemre olup düşecek
Soldu nar çiçekleri
Şimdi nar yetişecek

Ayazlara direndik
Direndikçe günbegün
Çelik gibi bilendik

Namert çok güldü, artık
Yiğitler gülüşecek
Soldu nar çiçekleri
Şimdi nar yetişecek

Alevlerin Dili

Ocağın başında oturmuş dostlar
Turuncuya çalan ateş ışıyor
Riyası olmayan bir muhabbeti
Gönülden gönüle renkler taşıyor

Sohbet kâh harlanıp kâh da sönerken
Yârenler sussa da ateş coşuyor
Sarı ve kırmızı renkler mağrurca
Dost diyarından bir dil konuşuyor

Alevlerin dili hakikat söyler
Yârenler anlarken ağyar şaşıyor
Ateşte pişmeyen mülevves ruhlar
Külü sulandırıp çamurlaşıyor

Laf!

Büyük lafların gölgesinde cüretkâr bakışlar
Esef olunur mu sukutuhayale?
“Bir ömür boyu...” diye başlayan riya kokulu sözler
Üç günlük mazinin hatırı dahi
Harcanıp biter bir nefeste
Üç gün sebat yeterdi belki
Müşahit yazın beni, gördüm ve bildim:
Elhak! Bazı laflar bazı ağızları gevşetirmiş
Düşünmenin ne anlamı var ki geçen günleri?
Gevşek mizaçları zora sokmaya ne hacet?
Takasına atlayan reis, gemisini yüzdüren kaptan...
Lafla dahi yürür bu âlemde gemiler
Hâlbuki mahalle raconundan öğrenilir
Büyük yolların adabı
Yedisinde başlar delikanlılık, ölümden öteye taşınır

Sebatkâr dostlarla aşılır Doğu'nun hür ufukları
-Ki sevdamızın adını sebatkâr ulular koymuş-
Gel gör ki gevşek mizaçlarla pazara dahi çıkılmaz
Daha pazar görünmeden bulurlar en yağlı müşteriyi
Müşteriler ekseriyetle cömerttir
Elden ne gelir ki ucuzcudur bu lafazanlar
Bir ufak umuda satılırsın çarşı arasında
Yağlı kapılara kapılanmak
Akışkan kalıpların harcı...
Haysiyet tüccarlığı, her çağın kazançlı zanaatı
Hüner ister çokça, çokça dil ustalığı...
Lakin sarartır ruhunu insanın
Elbette guslün farzlarındandır:
İğne ucu kadar kuru yer kalmamalı gönülde
Ahir zamanda hoş görülür mü küçük kahpelikler?
Heyhat! Belki bir nebze adamlık yeterdi hepinize!
Laf! Gemilerinizi yüzdüren uçsuz bucaksız bir derya...
Gemileri karadan yürüten sebat
Acep ne diye huzursuzdur şimdi?

Türk Demişler

Keskinoğlu Fatih aslını beyan eder, hanım hey!

Güneş doğduğu yere
Eskiler çark demişler
Orasıdır vatanım
Ev, ocak, bark demişler
Gözüm garba yönelmiş
Batıya sark demişler
Benim kutlu soyuma
Ezelden Türk demişler
Cihanda eşi yoktur
Güzide ırk demişler
Ya aşk ile sev yahut
Tez elden terk demişler
Yâren isen beri gel
Düşmana kork demişler
Sudan, ateşten bir de
Soyumdan ürk demişler
Yıldırım la aramda
Olamaz fark demişler
Feleğin hükmü yoktur
Bizimdir çark demişler
Türk'ten mana odur ki
Güç, kuvvet, erk demişler
Ki ismiyle müsemma
Soyuma Türk demişler

Biz Yörük Çocukları

Onlar metropol çocukları
Yalanlardan gıdalandılar
Rutubetli bodrumlarda sabahlarken
Dudaklarında küllü kelimeler
Rutubet değildi onları çürüten
Kül'den kopup cüzde kaldılar
Günbegün çürüdüler içten içe
Rumi hastalıklara düşer oldular
Cürümleri ne ola ki mülevveslerin?
Saçımızdan her gün bir tel yoldular

Biz yaylalarda serpilmiş Yörük çocukları
Billur sulara çelikleşti ruhumuz
Albızları yeke verdik dalgalanan saçlarımızla
Damarlarımızda kandan gayrısı dolaşmaz
Alperen dağların muhabbetinden
Yüreklere çamur bulaşmaz
Öyle kutlu ki sevdamız
Ehligönül ulaşsa da cesetler ulaşmaz

Mendebur

Bir sıfat ki hepten nuru tükenmiş
Sanırsın cacığa doğranmış hıyar
Çam yarması gibi ucube beden
Yeke boylu ama biraz ihtiyar
Ölçmeye biçmeye merakı vardır
Küçükten hazzetmez, büyüğü sayar
Kendine çeker hep onu süfliyet
Ne kadar düşerse onca bahtiyar
Şirazesi bozuk, kelamı necis
Bırakmamış hiçbir kantarda ayar
Küfürde cömerttir ismi misali
Dilinden cihana necaset yayar
İri kulakları işitmez ancak
Ağzından çıkanı mabadı duyar

Keloğlan Masalı

Gökler irin kusmakta, cılkı çıkmış dünyanın
Melanet düstur olmuş, her fenalık yasaldır
Nefisler kemiriyor eşrefimahlukatı
İştiyaklar tatminsiz, saldır ha babam saldır
Aç ruhları nihayet doyurur kara toprak
Unutma ki sultan da Keloğlan da masaldır

Firavunlar

Çiftliğe çevirip kutlu dergâhı
Mahkeme kadıya mülktür sandınız
Rant yolu gözlerken elde tuzlukla
Hıyar var diyene hep inandınız
Pek kallavi dostlar edinmek için
Köşe başlarında oyalandınız
Her geçene meftun kahpeler gibi
Sokak lambasından beter yandınız

Sizin köyde yiğit döner mi sözden?
Nerde yemininiz, hani andınız?
Korumak üzere gelip çakaldan
Kümese esasen siz dadandınız
Ne bir an korktunuz kadir Mevla'dan
Kullarından dahi ne utandınız
Yiğitler kövreltti ciğerinizi
Şecaat ateşti, siz büryandınız
Kahpece pusular tertip eyleyip
Yiğidin kanına ekmek bandınız
Sinan'ın kanına ekmek bandınız

Riyakârlar

Kâh suretihaktan görünüp bir dem
Ateşli aforizmalar saçtınız
Kâh bağırsak gazından ilham alıp
Ağzınızdan yıldırımlar sıçtınız

Dudağınızdaki küllü kelimeler
Puştluk kitabının mürekkebidir
Bu kadar deveyi ardına dizen
İhtiras çöllerinin merkebidir

Bir kemiğin ardından yol giderek
Bozkurdun peşine it üşürdünüz
Rumi marazları mertlikten sanıp
Yiğitliği ayağa düşürdünüz

Ertuğrul'un Ocağında

Söğüt ve Bilecik seyahatinden mülhem...

İmanın kalesinde mühürdarlık eyliyor
Dağdan gelerek bağı talan eden ayılar
Elbet döner tersine çarkı kahpe feleğin
Her dem kaim olur mu ardınızda dayılar?

Üçler, yediler, kırklar yâr olsun kifayettir
Safımıza geçmesin yüksek yüksek sayılar
Her çağda çokluk olur zira kâfir dediğin
Bizans'a baş eğer mi çelik ruhlu Kayılar?

Ya Bismillah

Kalk yiğidim, vakit tamam
Dağlar, taşlar ve topraklar
Şevk ile Bismillah diyor

Rüzgârda çırpınıyor bak
En önde tuğlar, sancaklar
Şevk ile Bismillah diyor

At ayağı külünk olmuş
Toprağı delen toynaklar
Şevk ile Bismillah diyor

Her zerrede bir heyecan
Hem parmaklar hem tırnaklar
Şevk ile Bismillah diyor

Kadim yurtlar artık hazır
Türkmen, Uygur ve Kazaklar
Şevk ile Bismillah diyor

Cihan yine avucunda
Şol yakınlar ve çok uzaklar
Şevk ile Bismillah diyor

Yürü Mehmet'im

*20 Ocak 2018 tarihinde Zeytin Dalı Harekâtı ile sınır dışın-
da yeni bir destan yazmaya başlayan ve Türk milletinin
güvenliği için bu destanı dalga dalga genişletmeye devam
eden kahraman Türk askerine ithafen...*

Yürü ey Mehmet'im, bu zulmü dindir
Durma, yürü! Şanlı zafer senindir!

Yürü, Tanrı'nın muzaffer ordusu!
Yürü, zalimlerin büyük korkusu!

Barıшта güvercin, savaşta kartal
Yürü ve zulüm sancağını yırt al!

İpekler içinde çelik yumruksun
Zulmün düşmanı, mazluma maşuksun

Engel mi sana başı karlı dağlar?
Yürü, ardında koskoca millet var!

Cesur sinende ateşleri söndür
Yürü Mehmet'im, işte gün bugündür

Çelik pusatların alev saçmalı
Dağlarda ateşten güller açmalı

Bir taraftan gözlerken siperleri
Hem de hatırla geçmiş devirleri

Ecdadından almalısın ilhamı
Tarihtedir her malumun ilamı

Asırlardır kan kusturdun küffara
Avcundadır Hind ü Çin ve mavera

Harp yasasını cihanda sen kurdun
Çiğnenmedi asla mukaddes yurdun

Sensin hürriyetin ancak timsali
Cevrinin dünyada yoktur emsali

Yürü! Tarih yeniden yâd olsun
Tanrıcut Mete'nin ruhu şad olsun

Ateşe köz, çeliğe su verilsin
Azimle kutlu ülküye erilsin

Yürü, Mehmet'im yürü! Artık yeter!
Ezelî ülküye tekrar omuz ver!

Tarih yine sana şahitlik etsin
Bitsin bu kirli oyun, artık bitsin!

Sen yürü ki tarih aksın peşinden,
Dört bir yön nasiplensin güneşinden!

Adl-i Ömer'i yalnız sen kurarsın
Zulüm çarkını ancak sen kırarsın

Yürü! Zulüm çarkını kırmak için
Yürü, kutlu ülküye varmak için!

Sen yürü Mehmet'im dağlar aşırı
Seni gözler cihanın mazlumları

Üç kıtada mühürle iz bıraktın
Nehir gibi yedi denize aktın

Sancağının gölgesindeki yurtlar
Ecdadına da sana da minnettar

Tarih şahittir, leke yok alında
Sen varsan zillet ne gezer yakında?

İşte bunun için çekinme, yürü!
Ey kutlu ordu, ey övülmüş çeri!

Aslan gibi, bozkurt gibi, pars gibi
Döv melunları, çekiç ve örs gibi

Vur neşteri irinli bedenlere
Vur yurduma düşmanlık edenlere!

Sen vurdukça dünya düzene girer
Vurmalısın! Çünkü vurman mukadder!

Durmaksızın bu şuurla ilerle
Volkan gibi, sel gibi esip gürle

Yürü! Bugün ecdat seni sesliyor
Yürü! Torun sana ümit besliyor!

Yürü, yârdan ve serden geçmiş asker!
Enver gibi feleğe yumruk göster!

Karşındaki firavun imanadır
Yürü Mehmet'im! Şimdi zamanıdır

Enikler, köpekler ve sahipleri
Kahret hepsini ey Türk askeri!

Yeryüzünde Tanrı'nın gölgesisin
Yürü! Arştan duyulsun kutlu sesin!

Mehmet'in Haykırışı

Benim adım Mehmet! Bilenler bilir
Ecdadımın heybeti ezelîdir

Şanlı tarihi ben kanımla yazdım
Düşmanıma nice mezarlar kazdım

Şerefle yaşasın diye milletim
Sıradağlar gibi yığıldı etim

Al kanım döküldü deniz misali
Yine kaybetmedim hiç istiklali

Ecdadımın sesi ruhumda çınlar
Bu asil kan bana ondan yadigâr

Unutmadım şeref dolu maziyi
Fatih'i, Yavuz'u, Ulu Gazi'yi

Damar damar iner derine köküm
O köklerden beslenir yüce ülküm

Anaların kurt doğurduğu çağlar
Gürül gürül damarlarımda çağlar

Tanrıkut'un yasasıyla yürüdüm
Dört yöne vardım, cihanı bürüdüm

Kalubeladan bu yana Türk idim
Kür Şad'la saray basarken kırk idim

Kavruldum közünde nice ateşin
Çağrısıyla dirildim İlderis'in

Yesevi ocağı yandıkça yandı
Alperen mizacım pişip uyandı

Kılıçarslan'la aşılmaz dağ oldum
Tarih boyu vuruştukça sağ oldum

Malazgirt'ten girerken Alparslan'la
Yeşil Bursa önlerinde Orhan'la

Zulmün burçlarını çiğneyip geçtim
Şehadeti, şerbettir deyip içtim

Doğunun, batının hâkimi benim
İslam'ın hadimi, tahkimi benim

Ecdat ki Allah'a baş eymiş yalnız
Onlardır gök kubbemizdeki yıldız

Asil soyum Hak ile barışıktır
Nasihatleri yoluma ışıktır

Aydınlık ruhum ve asil kanımla
Sarsılmaz hissiyat ve imanımla

İşte bugün yine ben namlı Türk'üm
Çakal sürüsünden olur mu korkum?

Bir kutlu kağanım olsun yeter ki
Gösteririm damarımdaki erki

Tasa etmem asla cenge çıkılsa
Çiğnetmem yurdumu dünya yıkılsa

Töre yolunda yürürüm her daim
Zulmün yakasındadır iki elim

Elim dediysem hafife almayın
Bozkurt pençesidir o, siz anlayın

Söker alırım zulmün ciğerini
Akıtırım kalbindeki irini

Ruhumda iz yoktur dünya pasından
Ayrılmam asla harbin yarasından

Gözüm tok, başım dik, alnım açıktır
Sancağımın gölgesi sığınaktır

Yeryüzünün garipleri sığınır
Beni yedi cihan böylece tanır

Ey ehliwatan! İşte bu sebepten
Endişe etme girdiğimiz harpten

Çünkü yürüyorum adalet için
Hilal, yıldız, vatan ve devlet için

Yürüyorum elbet, çünkü haklıyım
Töremi yaymaya iştiyaklıyım

Yürüyorum Kızılelma uğrunda
Cihan hakkımı tanımak zorunda

Yürümekteyim bir lahza durmadan
Dönmek haramdır iblisi vurmadan

Gökte kartal, yerde bozkurt gibiyim
Kudretliyim ancak Hakk'a tâbiyim

Bu ölçü içinde göğsümü gerip
Yürüyorum ufka, nefsimi yerip

Kuru kavga değil, Hakk'ın rızası
Ve huzur içindir Türk'ün gazası

Bu iman, bu şuur bende oldukça
Kaçmaya mahkûmdur zillet korkakça

Savaş meydanında çok mahirim ben
Bileği bükülmez cihangirim ben

Melun sinesini kan revan eyler
Sözün kisasını pusatım söyler

Velhasılıkelam bilenler bilir
Yedi düvel dahi bana az gelir

Kızılma

Türk'ün zaferler ayına ithafen...

Yurdumuzdu güneşin boy verdiği topraklar
O toprak ki içinde kutlu bir ati saklar

Tanrı'nın orduları bu yurttta yaşıyorken
İlahi bir nizamı içinde taşıyorken

Bir kutlu ses buyurdu: "Tarih akışa geçsin!
Türk'ün Hak pınarından cümle memalik içsin!"

Kutlu buyruk semada dalga dalga yayıldı
Çağları aşp geçti, asırlardan duyuldu

Bu ses ki odur elbet aydınlığa güç veren
Bu ses ki odur elbet karanlığa set geren

Damarlarda mirastır Oğuz Kağan çağından
Taşkın nehirler gibi indik Tanrı Dağı'ndan

Yönümüzü çevirdik ak kızıl topraklara
Batıda ve güneyde ışıyan şafaklara

Gökyüzü çadırımız, güneş tuğumuz olsun
Bu ülküyü düşleyen er başbuğumuz olsun

Gayrı durmak yaraşmaz, yürümenin vaktidir
Cihanı nizam ile bürümenin vaktidir

Nice deniz aşmalı, nice müren geçmeli
Çelik pusatlar zulmü ekin gibi biçmeli

Doğu batı birleşip Türk'ün mülkü olanda
Zulüm o dem son bulur şu düzensiz cihanda

Yağının üzerine dizginler boşaldıkça
Albızlar zincirlenir Türk eri baş aldıkça

Yeryüzünde Tanrı'nın askerleridir bunlar
Selçuklular, Göktürkler, Osmanlılar ve Hunlar

Korku nedir bilmezler, zorluklardan yılmazlar
Belki ölürler fakat katiyen yıkılmazlar

Görölmüş nesne değil hamleden geri durmak
Türk'te töre odur ki adalet için vurmak

Kut ile beraberce gökten gelir buyruğu:
“Yelbeğenin ezilsin hem başı hem kuyruğu!”

İnsan erer huzura görkemli devlet ile
Devlet yaşar her daim cesurca savlet ile

Nizamın temel şartı büyük devlet olmaktır
Büyük olmaktan öte, her an büyük kalmaktır

Asırlar öncesinden Türk'ün rüyasıdır bu
Hayalin, mefkûrenin gönülde hasıdır bu

Türk'ün Yakarışı

Ezeldendir ahdimiz
Bütün cihan tahtımız
Sonsuza dek bahtımız
Görk olsun Tanrı'm!

Yüreklerde çoraklık
Kırış günü korkaklık
Şu acunda alçaklık
Terk olsun Tanrı'm!

Esirge bu kulları
Yetimleri, dulları
Üstündeki çulları
Kürk olsun Tanrı'm!

Yazında ve kışında
Tuz bulunsun aşında
Alplarımın başında
Börk olsun Tanrı'm!

Yay kirişi halattan
Kılıcımız polattan
Gerçeğimiz murattan
Berk olsun Tanrı'm!

Meydanlara çıkınca
Şimşek gibi çakınca
Yağı üzre akınca
Erk olsun Tanrı'm!

Darda koyma bu başı
Can çekende savaşı
Yiğitlerin yoldaşı
Kırk olsun Tanrı'm!

Belimizde pusatlar
Altımızda boz atlar
Kurt kapanı, ricatler
Çark olsun Tanrı'm!

Kut iyesi hanımız
Gürül gürül kanımız
Çağlar boyu şanımız
Türk olsun Tanrı'm!

Haydi Mehmet'im

Haydi Mehmet'im
Gaza vaktidir
Soysuz haine
Eza vaktidir

Güya aktivist(!)
Pasifleşecek
Yufka yürekler
Kesifleşecek

Dağları dövsün
Çelik kanatlar
Yeri ve göğü
Yaksın pusatlar

Hain soysuzun
Kökü kurusun
Görklü Tanrı'mız
Türk'ü korusun

Dua (I)

Ellerimiz bir tek sana açılır
Penahımız yalnız sensin ya Rabbi
Oluk oluk pınarları rahmetin
Yağmur olup gökten insin ya Rabbi
Yaradan'ın kullarına zulmeden
Habis ruhlar korkup sinsin ya Rabbi
Asırlardır zulüm gören milletin
Gözyaşları artık dinsin ya Rabbi
Şahımerdan zülfikarı kuşanıp
Düldül'üne tekrar binsin ya Rabbi
Yedi başlı ejderhayı yabanda
Salur Kazan yine yensin ya Rabbi
Sinan'ı çakala boğduranlara
İlelebet melun densin ya Rabbi
Ellerimiz bir tek sana açılır
Penahımız yalnız sensin ya Rabbi

Dua (II)

Müslüman'ız biz çok şükür
Evet, ya Rabbilâlemin
Lakin nasıl imandır bu
Hayret ya Rabbilâlemin
Her yanımız günah içre
Affet ya Rabbilâlemin

Kitabında sen demiştin
“Aklet” ya Rabbilâlemin
Yine de hiç almıyoruz
İbret ya Rabbilâlemin
Her yanımız günah içre
Affet ya Rabbilâlemin

Riyakâr Müslüman'dan
Medet ya Rabbilâlemin
Yürekleri köreltiyor
Gaflet ya Rabbilâlemin
Her yanımız günah içre
Affet ya Rabbilâlemin

Çağımızı esir aldı
Şehvet ya Rabbilâlemin
Sinsi sinsi yürümekte
Şöhret ya Rabbilâlemin
Her yanımız günah içre
Affet ya Rabbilâlemin

Rahmet eyle kullarına
Rahmet ya Rabbilâlemin
Nizam bulsun cümle cihan
Emret ya Rabbilâlemin
Her yanımız günah içre
Affet ya Rabbilâlemin

Naat

Mütehassir kalpler düştü cezbeye
Şair gönüllerde mısra tutuştu

Bir garip mısranın yangını ne ki?
Yedi cihanda şuara tutuştu

Gönlü paramparça, sinesi dağ dağ
Aşk ile nice fukara tutuştu

Dervişin dilinde virdler, tekbirler
Yiğidin ağzında nara tutuştu

Altından tahtlarda müstağni olan
Sultanlar tutuştu, tuğra tutuştu

Mübarek gecenin alametidir
Yıkılıp Eyvanıkisra tutuştu

Derunu kavruldu mevcudatın
Ebediyet harında taşra tutuştu

Öyle bir ateş ki meftun gönüller
Önce sükûn bulup sonra tutuştu

Güneşin remzidir her bir şulesi
Kuytu mabetlerde çıra tutuştu

Âlemşümul sesin inikâsıyla
Kilise tutuştu, havra tutuştu

Dağlara vuruldu nübüvvet mührü
Ortalık tutuştu, ücra tutuştu

Gönül yangınının hududu yoktur
Afakı aşır mavera tutuştu

Sinesinde saklı bir hazineyle
Amakıhafada Azra tutuştu

Şehirler nuruyla parıldadıkça
Mekke, Kudüs, Bağdat, Basra tutuştu

Kutlu adı sardı mert diyarları
Türkistan, Kaşgar, Buhara tutuştu

Mağripten maşrığa cümle memalik
Vakti gelip sıra sıra tutuştu

Vaktiyle bir güneş sığıdı içine
Nur Dağı tutuştu, Hira tutuştu

İzmir'in Dağları

15 Mayıs 1919 tarihinde İzmir'in Yunan askerleri tarafından işgalini müteakip 19 Mayıs 1919 günü Atatürk'ün Samsun'a çıkmasıyla başlayan ve Türk ordusunun 9 Eylül 1922 sabahı İzmir'in dağlarından bir sel gibi akmasıyla noktalanmış Millî Mücadele'mizin bütün komutan ve askerlerini saygıyla yâd ediyor, onlara ve onları temsil eden değerlere dil uzatma gafletinde bulunan zamane türemelerini naçizane bir manzumemle kınıyorum.

Coğrafya dersinde öğrenmedin mi?
İzmir'in dağları denize diktir
Yüzünü dönmüştür mavi sulara
Sırtı boydan boya hep çimenliktir
Şüheda kanıyla sulandığından
Yamaçları kıpkızıl gelinciktir

O dağlar ki yerle gök arasında
Sarsılmadan duran birer direktir
Sinesinden rahmet pınarı akar
Lakin kökü muhkem, duruşu pektir
Geçmişte vermedi soysuza geçit
Gelecekte yine vermeyecektir

Bağrında Şüheda yattığı için
Dağların bir görevi anneliktir
Atalarımıza ebedî kucak
Yeni nesillere sıcak beşiktir
Göğsü taş kesilir küfür ehline
z evladı olan Türk'e mşfiktir

Tremizde kutsaldır yüce dağlar
Kutsala sven aşikâr köpektir
Şüheda kanını tahkir edenin
Milliyeti çatlak, dini deliktir
Evveliyatında vardır bir maraz
Zrriyeti bozuk yahut gediktir

Rabb'im mevcudata birer sır vermiş
Malum, İzmir'in remzi efeliktir
Yüce iradeden kansıza düşen
Ya bozgunculuktur ya kahpeliktir
Lakin asırlarca çıkmaz lekesi
Tarih hakikaten tam bir imbiktir

Döküleceksiniz tekrar denize
Devran tekerrüre her dem maliktir
Mukaddesatıma ey dil uzatan
Bu dünyada hakkın elbet kötüktür
Mevla'm da affetmez Türk'e söveni
Ruhun ebediyen cehennemliktir

Makbule

*Şehadetinin 100. yılında Gördes'in yiğit kızı
Şehit Makbule Hanım'a ithafen...*

Pamuk yumağı gibi apak tenli bir bebek
Gözleri çakmak çakmak, saçları sanki ipek
Yeryüzüne mi inmiş cennetteki bir melek?

Fani dünyayla ilk kez görüşüyor Makbule
Semada meleklerle yarışıyor Makbule

Kızanlarla birlikte ata töresi deyip
Al kısrağını sürer ufukları gözleyip
Yaşına aldırmadan hedefleri gezleyip

Çocuk yaşta erliğe giriyor Makbule
Semada meleklerle yarışıyor Makbule

Damarında, kanında mübarek bir maya var
Hamiyetle örülmüş çözülmez bir oya var
Yüreğinde cesaret, ruhundaysa ziya var

Vatan için ecelle barışıyor Makbule
Semada meleklerle yarışıyor Makbule

Müfrezenin ardında mütevazı duruşu
Andırırken âdeta mütereddit bir kuşu
Çatışmada en önde düşmanına vuruşu

Anaç bir sungur gibi vuruşuyor Makbule
Semada meleklerle yarışıyor Makbule

Bir yürek ki vazgeçmez asla yârdan ve yurttan
Bu huy, bu kan mirastır gök yeveli bozkurttan
Vadiden yol bulup da geçilirken bir sırttan

Şehadet makamına erişiyor Makbule
Semada meleklerle yarışıyor Makbule

Bir pınar suyu gibi arı duru nesebi
Ustrumcalı Halil'in ay benizli habibi
Yiğitliktir yürekte güzelliğin sebebi

Vatanın toprağına karışıyor Makbule
Semada meleklerle yarışıyor Makbule

Atsız Beğ

Engin bir deniz gibi kabarır durur
Köpük köpük yanar mütemadiyen
Girdabında boğar koca âlemi
Delişmen öfkesi dinmez katiyen

Çağıldayıp kopan fırtınaların
Hedefi bellidir, dümdüz yol alır
Hiddeti eksilmez cihan yıkılsa
Kalırsa efkârı yürekte kalır

Islıklı okudur sanki Mete'nin
Mertçe hedefini işaret eder
Öyle bir mizaç ki yedi düvele
Asırlar boyunca hükûmet eder

Her nefis ölümü tadacak elbet
Yalnız mert olanlar bir nam bırakır
Yiğidin ölümler karşısındaki
Gülüşi ne tasa ne gam bırakır

Musalla taşında böyle bir yiğit
Görmüş mü gözlerin, ey âdemoğlu?
Bir toy kurulmuş ki Tanrı Dağı'nda
Kür Şad beklemekte sancaklı, tuğlu

Mehmet Akif

2021 İstiklal Marşı ve Mehmet Akif Ersoy Yılı'na ithafen...

Bir çağda yaşadın ki gök kubbe çökiyordu
Âdeta İslam'ın ve Türklüğün tufanıdır
Vatanın imdadına topyekûn yetiştiniz
Milletin her evladı o neslin hayranıdır

Sıratımüstakimde dosdoğru yürüdün hep
Kadem bastığın yerler erenler divanıdır
Dosdoğru sözlerinin ilhamına hamdolsun
Tek tek her bir cümlesi Allah'ın ihsanıdır

İnanmaktan da öte vahdetin şahidisin
Göğsündeki nur haşa peygamber imanıdır
Gönlünü baştan başa dolduran bütün keder
İslam adlı ümmetin özüne hicranıdır

Samimi yüreğinde çağlayan terennümler
Yaralı bir aslanın diriliş destanıdır
Eşi yoktur nitekim yazdığın mısraların
Onlar ki hem İslam'ın hem Türk'ün vicdanıdır

İğneyi, çuvaldızı sakınmadan batırdın
Ki uyuyan millete bir ikaz nişanıdır
Haksız itham bulunmaz senin şiirlerinde
Vardığın her bir hüküm, çağının mizanıdır

Odun gibi olsa da dümdüz olsun isterdin
Kelamların serapa veliler irfanıdır
Elhak! Ne söylediyse hissedip de söyledin
Nazmettiğin hissiyat hep Hakk'ın sühanıdır

Gasıralı İsmail Beğ

Sen ki öksüz Türklüğün sonsuz ufuklarında
Işıl ışıl parlayan nurlu şimal yıldızı
Sen ki çağları aşan yüce bir tasavvurun
Gönüllere yayılan en muştulu avazı
Sen adanmış İsmail, sen millete kurban
Milyonlarca yüreğin Tanrı'sına niyazı
Senden ilham alacak torunları milletin
Sen atıye açılan kapıların pervazı

Kalemin ve dimağın orduları ürkütür
Onlardır engelleyen uğuldayan poyrazı
Ve elbette onlardır imar edecek olan
Asırlardır üst üste yığılan bir enkazı
Medeniyet ocağı -ki irfanınla yaktın-
Yaklaştırmaz yakına kem fikirli albızı
Elhak! Fikirlerinin aydınlık ikliminde
Şifa bulur beşerin iflah olmaz marazı

Sen ki köhne hayatın koyu karanlığında
Işıl ışıl parlayan nurlu şimal yıldızı
Sen ki atıye doğru uğurlu bir ilhamın
Gönüllere yayılan en muştulu avazı
Sen milliyet hadimi, sen hürriyete tutkun
Milyonlarca yüreğin Tanrı'sına niyazı
Seninle geldi tekrar Türk'ün hamleler çağı
Sen atıye açılan kapıların pervazı

Ceronimo

Nehirler besledi benim soyumu
Tabiat ananın öz çocuğuyum
Bağrında serpildim yüceliklerin
Dumanlı dağların sarp doruğuyum

Bozkırı titreten fırtınaların
Altında doğmuşum, adım Goklaye
Ruhumu sığınak kılıp oturdum
Tamahım olmadı, olmaz maddeye

Çehreme hâkimdir kopkoyu bir renk
Hâlbuki derunum biçim biçimdir
Obamdan semaya yayılan nefes
En büyük servetim, zenginliğimdir

Bozkırı titreten fırtınaların
Altında doğmuşum, adım Goklaye
Tütsüler, dualar, kadim öğütler
Ve sevgiyle oldu nefsim terbiye

Müşfik tabiatın sıcak bağrında
Nesiller boyunca sakın yaşadım
Hayvandan nebattan payımı alıp
Cümle mevcudatı kalpten okşadım

Bozkırı titreten fırtınaların
Altında doğmuşum, adım Goklaye
Bilgelik, doğruluk hayat gayemdir
Soyuma düsturdur yüksek seciye

Kapkara bulutlar gibi aniden
Gölgeler kapladı bir gün ufkumu
Askerler, cellatlar, vaizler ile
Soluk benizliler bozdu uyumu

Bozkırı titreten fırtınaların
Altında doğmuşum, adım Goklaye
Yüz çizgilerimde derin sorular
Nereye bu gidiş, bu kavga niye?

Nuh çağından kalan bir tufan olup
Üstümüze çöktü beyaz adamlar
Ezelî huzuru dindi yurdumun
Obamın üstüne şimdi kan damlar

Bozkırı titreten fırtınaların
Altında doğmuşum, adım Goklaye
Bir savaş başladı, düşünmeksizin
Bütün varlığımı yığdım mevziye

Suluk benizliye teslim olmadım
Eğilmedi boynum hatta kırılrsa
Ne kibre ne zulme rıza gösterdim
Bin canını aldım benden bir alsa

Bozkırı titreten fırtınaların
Altında doğmuşum, adım Goklaye
Sırtımı dağlara verip saldırdım
Üstüme yürüyen her müfreze

Çelik çubuklarla ateş saçtılar
Göğsümü dağ gibi gerdim yurduma
Karıncaya dahi zarar vermezken
Büyük orduları serdim yurduma

Bozkırı titreten fırtınaların
Altında doğmuşum, adım Goklaye
Cesetler bürüdü yerin yüzünü
Dağlar da taşlar da doydu ölüye

Zehrini akıttı yurduma alçak
Ahlaksız hücumlar yıllarca sürdü
Beni derdest etmek ihtirasıyla
Ardımdan binlerce masum öldürdü

Bozkırı titreten fırtınaların
Altında doğmuşum, adım Goklaye
Sel olup aktıkça mazlumun kanı
Vicdanım kanadı, döndüm deliye

Masumun feryadı yankılanırken
Heybetli dağların bağı yarıldı
Hayvanları dahi kırıp geçtiler
Kırılmaz direncim artık kırıldı

Bozkırı titreten fırtınaların
Altında doğmuşum, adım Goklaye
Heyhat! Vicdanıma teslim olarak
Silah bıraktım ve döndüm geriye

Yegâne sebebi -varsa- aczimin
Obama, yurduma muhabbetimdir
Sinemde kor gibi kızaran yürek
Hem hürriyetim hem esaretimdir

Bozkırı titreten fırtınaların
Altında doğmuşum, adım Goklaye
Beni intikama mecbur ettiler
Sonra da koydular hapishaneye

Ardında da kalsam parmaklıkların
Ruhum ve yüreğim özgürdür benim
Yurdumun dağları göz bebeğimde
Bütün vakarıyla görünür benim

Bozkırı titreten fırtınaların
Altında doğmuşum, adım Goklaye
Zindanda versem de son nefesimi
Leke getirmediğim kadim töreye

Kafeslenmiş kuştur can dediğimiz
Vakti geldiğinde uçacak elbet
İnsana kalırsa şanlı bir isim
Budur aranılan manevi lezzet

Bozkırı titreten fırtınaların
Altında doğmuşum, adım Goklaye
Sen ki ey milletim! Zulme uğradın
Şanım kalsın sana benden hediye

Zalim Dinlemez

Zulüm arşa çıkınca
Çağa çoluk dinlemez
İşitmez bir feryadı
Ve bir soluk dinlemez

Urumçi'de, Kaşgar'da
Gözden irak diyarda
Acımadan kıyar da
Kadın çocuk dinlemez

Hiddetinden çıldırır
Olmaz zulmü oldurur
Gonca gülü soldurur
Gök tomurcuk dinlemez

Dağa taşa düşmandır
Uçan kuşa düşmandır
Türk duruşa düşmandır
Pekin, dostluk dinlemez

Her köşe Çin çaşdı
Zulmün binbir çeşidi
Soykırımın eşiti
Hak ve hukuk dinlemez

Dünya zaten ağır bak
Derdim yine ağır bak
Üstümüzde kahır bak
Refah bolluk dinlemez

Türk'e hürriyet gerek
Allah Allah diyerek
Çarpan mümin bir yürek
Kula kulluk dinlemez

Ve İnsan

*Sırlı aynalarda seyrettim özümü
Zamanın değirmenine şaşıp kaldım
Gördüm ki ruhum boydan boya ağarmış
İklim ne çok değişirmiş mekândan mekâna
Meğerse yükseklere kar yağarmış
Hikmetinden sual olunmaz ey Yüce Tanrı
Demir dövüldükçe çelikleşirken
Bir ömre kaç ızdırıp sığarmış?*

*Hilkati ne garip insanın!
Ruhu arşa çıksa da
Ayakları bir yerde balçığa batarmış
Bildim!
Mesele, mezellete saplanıp kalmamak!
Esfeleisafilin her gördüğü çamura yatarmış
Ruhla beden arasındaki fark
Uçmak kadarmış
Yere inince iri kuşlar
Gökler çehresini çatarmış
Ve bataklığa dadanan kargayı
Yine bataklık yutarmış*

Fatih Keskin

 **KUTLU
YAYINEVİ**
görsel sözcüklerin yayıncısı

ISBN 978-625-6477-57-5

9 786256 477575 >